

Rastko Ćirić je multimedijalni umetnik, oficijelno profesor Ilustracije i Animacije na Fakultetu primenjenih umetnosti u Beogradu (od 1994), ali i autor petnaestak animiranih filmova, ilustrator, muzičar, iskazan u oblasti grafike, ex libris-a, stripa. Bio je saradnik-ilustrator Njujork Tajmsa (New York Times Book Review), priredio četrdeset izložbi u zemlji i svetu (Beograd, Novi Sad, Vranje, Slovenija, Francuska, Poljska, Belgija, Koreja, Japan, za animaciju i grafiku vlasnik je 70 nagrada, od Minhena (1982) do Lipeckog, Rusija (2009), kao i plakete "Nikola Mitrović Kokan" za doprinos srpskom stripu, 2003. Od 2004. godine redovan je profesor na predmetima Ilustracije i Animacije, koju je pre osam godina pokrnuo na odseku Primenjene grafike FPU u Beogradu, kojom se bavi od 1980. godine i u svetu je poznatiji po animaciji nego ilustraciji. Rastko Ćirić vodi i interdisciplinarnu doktorsku studiju na Univerzitetu umetnosti u Beogradu, polju u kojem se kombinuju razni mediji, "gde iskustvo dolazi do punog izražaja, ne samo u statičkim, grafičkim umetnostima, nego i iz animacije koja je kombinovanje više disciplin i medija".

-Animacija je uvek predstavljala komunikativan medij pošto na neki način simulira životna maštu, tako da onaj ko se bavi animacijom, crtanim filmom, mora da kreira kompletan univerzum, da stvara kompletan svet iz početka. Sve što se dešava na platnu je delo tog čoveka, ništa nije preuzeto iz prirode, kao u igranom filmu. Kod nas je umetnost animacije, na žalost, prilično nepoznata. Ti filmovi žive praktično na festivalima posvećenim animiranim filmovima. Kod nas postoje nekoliko festivala animacije: „Balkanima“ u oktobru u Beogradu, festival „Animanima“ u Čačku, u septembru i još dva festivala dečje animacije u Vranju i Jagodini“, kaže naš sagovornik, koji se od nedavno potpisuje kao osnivač i art-direktor festivala evropske studentske animacije FESA.

Obrazovanje ovog profila umetnika je po njegovim rečima, u rukama entuzijasta, ljudi koji rade to zato što vole da rade, a da bi se razvila umetnost animacije potrebna je pre svega podrška Ministarstva kulture, a ta podrška je sve manja i sve manje ima sredstava koja se odvajaju za finansiranje umetničkih animiranih filmova, po kojima je Srbija poznata i u svetu. Gospođin Ćirić kaže da u nekom smislu Novi Sad u animaciju više ulaže od Bograda, konkursima Sekretarijata za kulturu, dok u Beogradu vlada zatišje.

Pre dve godine samo je jedan film dobio sredstva za realizaciju, prošle godine dva tri, ali sve to govori o tome da je to nedovoljno eksponirano i nedovoljno podržavano od strane države.

Međutim, sam umetnik sebe predstavlja na jednostavniji način.

-Jedna od stvari kojima se bavim je ilustracija koja se odnosi i na grafički dizajn. Bavim se grafičkim znacima tj logotipovima, i uopšte dizajnom. Ilustracija je tu uvek prisutna, bilo da su u pitanju plakati, ex libris, kao discipline vizuelne grafike.

Druga strana toga je animacija gde se spaja slika, pokret i zvuk, spona sa muzikom kojoj se isto dugo bavim. Klavir sviram od trećeg razreda osnovne, gitaru od petnaest godina, studirao sam muziku na plažama i žurkama.

Pre 20 godina sam izdao „Rubber Soul Project“, ploču koja je bila posvećena Bitlsima. Sada smo uspeli da napravimo drugi deo ploče, „Rubber Soul Project 2“, i upravo potpisujemo ugovor sa produkcijskom kućom iz Beograda. Planiramo izavanje Box Adiccion, koji će osim prve i druge ploče, sadržati i dokumentarni dugometražni film (2004) u režiji Dinka Tucakovića i novela Bojana Skrobonje, pisca tekstova za te pesme, kao i knjiga o celom projektu, tako da će tih pet delova biti spakovani u tu „kutiju“ i nadam se da će na proleće doživeti svoju promociju. Zatim predstoji serija koncerata.

Knjiga je još jedna sfera mog interesovanja. Napravio sam dosta autorskih izdanja, ilustrovanih, recimo, dosta su poznati „Ale i Bauci“ koje je napisao Aleksandar Palavestra 1989., a ja učestvovao u grafičkom oblikovanju. Sada je izašlo treće upgrade-ovano izdanje, izdavačke kuće „Dosije studio“ iz Beograda – obavestio je Rastko Ćirić.

Za izložbu nagrađenih radova sa 92. izložbe ADC -a (Art Directors Club) New York, u Galeriji ITD na Petrovaradinskoj tvrđavi je rekao:

-Drago mi da Bane Radošević, art director Galerije, svojom hrabrošću, energijom i umetničkim instinktom za dobro i vredno, istrajava u tome, priredivši petu izložbu. I nije slučajno što se ovo baš ovde dogodilo, zato što je novosadska Akademija umetnosti odmah tu u komšiluku, na Petrovaradinu, a i sama tvrđava je priča za sebe. Ovo je nešto što bi moralo da bude inspirativno i da utiče na mlade dizajnere, fotografe, animatore, grafičare, jer nam na noge dolazi što je sam vrh kreativnosti u svetu. Ja se nadam da će se to reflektovati na buduće radove mladih umetnika i da će doprineti kvalitetu njihovih radova.